

1513

1. Beh. af Forsl. til Lov om Besæt. af Sognepræsteemb. i Folketirken.

1514

Berg: Jeg tillader mig at foreslaa denne Sag henvist til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges ovennævnte Forslag af Berg.

Formanden (Krabbe): Da det vil være for sent at foretage den sidste Sag paa Dagsordenen, skal jeg afbryde Mødet her.

Næste Møde vil blive afholdt førstkommende Lørdag Middag Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folketirken.

Mødet hævet Kl. 4,20.

Ni og tredivte Møde.

Lørdagen den 29de November Kl. 1.

Sekretæren, Clausager, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev underkrevet.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Besættelsen af Sognepræsteembeder i Folketirken.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1889).

Lovforslaget fattes under Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Berg): Denne Sag er som den forrige, vi behandlede, ogsaa en meget gammel Sag i Rigsdagen. Jeg skal nævne enkelte Træk af dens Historie. Vi havde i 1858 et privat Lovforslag, indbragt ved den nu afsøde Loldinspættør Wal-

ther. Forslaget gik ud paa, at Ministeren blandt Ansøgerne valgte 3, blandt hvilke 3 dei efter Menigheden valgte, efter at Valgprædiken havde fundet Sted. Omtrent ved dette Forslag blev Flertallet af Udvalget staaende, medens et Mindretal fandt, at det dog var for megen Indflydelse, Menigheden paa denne Maade fik. Dertil svarer nu Flertallet, at denne Indflydelse bestaar i Grunden kun i Retten til at udskyde 2 af Ansøgerne, og det er i Virkeligheden meget rigtigt; Ministeren kan lægge dem allesammen bort paa 3 nær — ja, der var desuden en Suppleant, men det gjør ikke Noget; thi der skulde kun 3 Ansøgninger indstilles til Menigheden, og af disse 3 havde Menigheden Ret til at tage den ene. Indskydelsen var altsaa i Virkeligheden begrænset til at udskyde to af alle de Ansøgere, der søgte om Embedet. Alligevel fandt, som sagt, et Mindretal af Udvalget dengang, at det var at gaa for vidt, og det foreslog derfor, at Ministeren skulde sende 9 Ansøgninger til Menigheden, som da gennem et af den valgt Udvalg paa 7 Mænd skulde have Regtelsesret med Hensyn til $\frac{1}{3}$. Jeg ved nu for flesten ikke, hvor stor Forskjel der er paa disse to Tilfælde; thi i sidste Tilfælde vilde Menigheden jo i Virkeligheden faae Ret til at bortskyde 3 Ansøgere, nemlig $\frac{1}{3}$ af 9, forsaavidt som der var 9 Ansøgere. Et Medlem, nuværende Biskop Monrad, vilde af Hensyn til den forventede Kirkeforfatning ikke tage sig videre af Sagen. Vi møde da Aaret efter fra det samme Medlem af Folkethinget et Lovforslag, baseret paa, hvad Flertallet havde indstillet, nemlig Indsendelse af 4 Ansøgninger til Menigheden, hvoraf 1 Suppleant. Og saa dengang fandt et Antal Medlemmer, at det gik for vidt, medens en anden Del var for den foreslaaede Ordning med nogen Forandring, og et Medlem vilde have en Dagsorden, som udtrakke, at, skjøndt Thinget anerkjendte og billigede Forslaget, gik det dog over til Dagsordenen. I Motiveringen heraf udtvilees det nærmere af dette Medlem, nuværende affkediget Pastor Gass, at han ingenlunde var tilfreds med Forslagets Indvirkninger, men dog fandt, at Forholdene talte for at se Tiden an. Til denne Dagsorden føiede S. A. Sørensen en Forandring, som lyder omtrent saaledes, at i den siffre Forventning, at man vilde faae en Præstelønningslov — det var Lanken — i en nærmere Fremtid, vilde man gaa over til Dagsordenen. Han udtvilede nærmere, at denne Sag burde staa i Forbindelse med en Præstelønningslov.